

Dosarul nr. 2ra-579/2023
2-21129963-01-2ra-13042023

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Central (jud. M. Proca)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Pahopol, V. Mihaila, R. Pulbere)

ÎNCHEIERE

29 mai 2024

mun. Chișinău

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

Completul de judecată, în componența:
Președinte, judecător
Judecători

Stela Procopciuc
Oxana Parfeni
Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursului declarat de Compania de Asigurări „ASTERRA GRUP” Societate pe Acțiuni, reprezentată de avocatul Alexandru Canja,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Compania de Asigurări „ASTERRA GRUP” Societate pe Acțiuni împotriva Aureliei Buruian cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 15 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 26 august 2021, prin intermediul poștei (f.d.16), C.A. „ASTERRA GRUP” S.A., reprezentată de avocatul Alexandru Canja, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Aureliei Buruian, solicitând încasarea datoriei în mărime de 13 050 de lei, conform înscrisului, obligației asumate la 12 ianuarie 2021, dobânzii de întârziere în mărime de 563,44 de lei, pentru perioada 31 ianuarie 2021-25 august 2021, a cheltuielilor de judecată constituite din taxa de stat în mărime de 408,40 de lei și din cheltuielile de asistență juridică în mărime de 2 500 de lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, la 12 ianuarie 2021, Aurelia Buruian, în rezultatul obligației bănești de stingere a datoriei, s-a adresat la sediul companiei, unde a întocmit un înscris, prin care s-a obligat să achite până la data de 31 ianuarie 2021, datoria în mărime de 13 050 de lei. La asumarea obligației în scris, a aplicat semnătura și data întocmirii înscrisului. Până la data de 31 ianuarie 2021, pârâta nu și-a executat cu bună-credință obligația de plată a datoriei în mărime de 13 050 de lei.

În adresa pârâtei a fost expediată o cerere prealabilă privind soluționarea pe cale extrajudiciară a litigiului, recepționată de către pârâtă la 12 februarie 2021, însă a lăsat-o fără executare. Drept urmare, a înaintat acțiunea în instanță.

De asemenea, reclamantul a pretins încasarea dobânzii de întârziere, a

cheltuielilor de asistență juridică, precum și a cheltuielilor privind plata taxei de stat la depunerea cererii de chemare în judecată.

Prin hotărârea din 11 noiembrie 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de C.A. „ASTERRA GRUP” S.A. împotriva Aureliei Buruian cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În dezacord cu hotărârea primei instanței, C.A. „ASTERRA GRUP” S.A., reprezentată de avocatul Alexandru Canja, a declarat apel.

Prin decizia din 15 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de C.A. „ASTERRA GRUP” S.A., reprezentată de avocatul Alexandru Canja și s-a menținut hotărârea din 11 noiembrie 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul Central.

În consolidarea soluției, instanța de apel s-a referit la prevederile art. 9 alin. (2) lit. f), art. 16 alin. (1) lit. g), art. 20 alin. (1), art. 776, art. 858 alin. (1) și (2) din Codul civil, art. 2, art. 327, art. 333 alin.(1)-(2), art. 338 alin.(1) lit. a), art. 341 alin.(1), (2), art. 342, art. 344 alin.(1)-(2) din Codul muncii

Cu privire la situația din speță, a notat că, potrivit poziției C.A. „ASTERRA GRUP” S.A., raportul obligațional, în temeiul căruia Aurelia Buruian este obligată să repare prejudiciul cauzat, a fost stabilit ca urmare a neexecutării de către ultima a „lămuririi”, întocmite la 12 ianuarie 2021.

De fapt, întocmirea de către Aurelia Buruian a „lămuririi”, prin care s-a obligat să achite C.A. „ASTERRA GRUP” S.A. datoria în sumă de 13 050 de lei, a fost condiționată de existența contactului individual de muncă nr. 063-18, încheiat între C.A. „ASTERRA GRUP” S.A. și Aurelia Buruian la 28 decembrie 2018.

Instanța de apel a menționat prezența obligației Aureliei Buruian, în calitate de parte a contractului individual de muncă, să repare prejudiciului material cauzat C.A. „ASTERRA GRUP” S.A., în calitate de cealaltă parte a contractului respectiv.

Având în vedere că, litigiile privind repararea prejudiciului material cauzat uneia dintre părți în cadrul executării contractului individual de muncă, se soluționează conform prevederilor din Codul muncii, instanța de apel a subliniat că, la soluționarea prezentei spețe, urmează a se ține cont de particularitățile răspunderii materiale pentru prejudiciul cauzat uneia dintre părți în timpul executării contractului individual de muncă, determinate de specificul raporturilor juridice de muncă.

În acest sens, răspunderea materială a salariatului față de angajator, inclusiv și în cazul încheierii unui contract de răspundere materială deplină, este reglementată exclusiv de legislația muncii.

În același timp, instanța de apel a menționat că, legiuitorul, la articolul 342 din Codul muncii, a stabilit condițiile de emitere a ordinului privind repararea prejudiciului material de către salariați. Astfel, articolul menționat prevede că până la emiterea ordinului respectiv, angajatorul este obligat să efectueze o anchetă de serviciu pentru stabilirea mărimii prejudiciului material pricinuit, iar pentru stabilirea cauzei apariției prejudiciului material, este obligat să solicite o explicație în scris de la salariat.

Prin urmare, ancheta de serviciu și explicația scrisă a salariatului privind fapta comisă, constituie o etapă obligatorie în cazul emiterii ordinului privind repararea

prejudiciului material de către salariat. Sub sancțiunea nulității absolute, niciun ordin privind repararea prejudiciului material de către salariat nu va putea fi emis mai înainte de organizarea anchetei de serviciu și solicitarea explicației scrise a salariatului privind fapta comisă. Scopul solicitării explicației scrise a salariatului privind fapta comisă anterior luării deciziei de reparare a prejudiciului material se subsumează ideii de protecție a salariatului în fața poziției dominante a angajatorului, în vederea limitării oricărui element de arbitrar și abuz.

Stabilirea mărimii prejudiciului material pricinuit este obligatorie și este pusă în sarcina angajatorului, acestuia din urmă revenindu-i obligația de a indica mărimea prejudiciului în procesul - verbal de finalizare a anchetei de serviciu, iar în cazul în care prejudiciul a fost descoperit ca urmare a unei revizii sau inventarieri, în actul de inventariere sau revizie.

Astfel fără a contesta de principiu faptul că salariatul poate achita din propria inițiativă suma prejudiciului, angajatorul, în temeiul normelor legale menționate supra, are obligația de a stabili mărimea prejudiciului. Deși angajamentul de plată reprezintă actul unilateral al salariatului, în baza căruia acesta se obligă să achite suma pe care o datorează angajatorului, acesta are valoare executorie în mod analogic cu valoarea ordinului de imputare a sumei.

La caz, contrar prevederilor legale menționate, s-a stabilit că, deși prin angajamentul din 12 ianuarie 2021, Aurelia Buruian s-a obligat să achite suma de 13 050 de lei, C.A. „ASTERRA GRUP” S.A. nu a prezentat nicio probă din care ar urma realizarea exigenței privind ordonarea efectuării anchetei de serviciu și stabilirea, în cadrul acesteia, mărimii prejudiciului material pricinuit, cu indicarea lui în procesul - verbal de finalizare a anchetei de serviciu.

În contextul celor expuse, reținând neorganizarea de către C.A. „ASTERRA GRUP” S.A. a unei anchete de serviciu pentru stabilirea mărimii prejudiciului material pricinuit, instanța de apel a conchis că, Aurelia Buruian a semnat angajamentul în baza căruia s-a obligat să achite suma de 13 050 de lei, doar în baza faptelor stabilite de către angajator, pe poziția sa dominantă, fiind limitat dreptul salariatului de protecție față de arbitrar și abuz din partea acestuia.

În susținerea acesteia concluzii, a indicat că, din actul de inventariere întocmit între C.A. „ASTERRA GRUP” S.A. și Aurelia Buruian nu urmează descoperirea cauzării de către salariat a unui prejudiciu angajatorului, cu atât mai mult, mărimea acestuia, precum și că tabloul cronologic al evenimentelor denotă condiționarea eliberarea din funcție a Aureliei Buruian din propria inițiativă de întocmirea angajamentului privind achitarea sumei, cu titlu de prejudiciu cauzat angajatorului.

Instanța ierarhic inferioară nu a reținut ca probă în confirmarea mărimii prejudiciului material balanța de verificare a soldurilor pe cont, or, în conformitate cu art. 122 alin.(1) din Codul de procedură civilă, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace probante nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace.

De altfel și în cazul reparării benevole de către salariat a prejudiciului în baza unui acord în scris, reținerile nu pot depăși limitele prevăzute la art.149 din Codul muncii.

În această ordine de idei, instanța de apel a constatat lipsa temeiului juridic pentru încasarea prejudiciului ca urmare a neexecutării unei obligații rezultate din contractul de răspundere materială deplină încheiat între C.A. „ASTERRA GRUP”

S.A., în calitate de angajator și Aurelia Buruian, în calitate de salariat.

Instanța de apel a subliniat în speță prezența unui litigiu individual de muncă, iar legiuitorul a prevăzut expres că salariatul care a cauzat, în legătură cu exercitarea obligațiilor sale de muncă, un prejudiciu material angajatorului, repară acest prejudiciu conform prevederilor Codului muncii. Deși, contractul individual de muncă poate specifica răspunderea materială a părților, în acest caz, răspunderea materială a salariatului față de angajator nu poate fi mai mare decât cea prevăzută de prezentul cod, iar încetarea raporturilor de muncă după cauzarea prejudiciului material, nu presupune eliberarea părții contractului individual de muncă de repararea prejudiciului prevăzut de prezentul cod.

Instanța de apel a apreciat ca fiind corectă concluzia primei instanțe cu privire la necesitatea respingerii pretenției înaintate de C.A. „ASTERRA GRUP” S.A. împotriva Aureliei Buruian cu privire la încasarea sumei.

Totodată, în temeiul efectului devolutiv al apelului, în virtutea art. 118 alin. (5) din Codul de procedură civilă, instanța de apel a propus apelantului să prezinte probe suplimentare și să dovedească faptele ce constituie obiectul probațiunii pentru a se convinge de veridicitatea lor, acesta nu a realizat pe deplin acest drept.

Prin urmare, în situația din speță nu există niciun indiciu că reclamantului/apelantului C.A. „ASTERRA GRUP” S.A. i-a fost îngădită posibilitatea să prezinte dovezi în acord cu art. 118 din Codul de procedură civilă pentru a demonstra întinderea prejudiciului, or, probele prezentate nu pot înlocui ordinul privind ordonarea efectuării anchetei de serviciu și procesul - verbal de finalizare a acesteia în care să fie indicată mărimea prejudiciului material cauzat.

La 20 martie 2023, C.A. „ASTERRA GRUP” S.A., reprezentată de avocatul Alexandru Canja, împotriva deciziei din 15 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri cu privire la restituirea pagubei materiale în mărime de 13 050 de lei, încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 563,44 de lei, pentru perioada 31 ianuarie 2021-25 august 2021, a cheltuielilor de judecată constituite din taxa de stat în mărime de 408,40 de lei și din cheltuielile de asistență juridică în mărime de 4 000 de lei, în instanța de fond, a cheltuielilor de judecată constituite din taxa de stat, în sumă de 306,30 de lei și din cheltuielile de asistență juridică, în mărime de 2 000 de lei, în instanța de apel și a cheltuielilor de judecată constituite din taxa de stat în sumă de 204,20 de lei și din cheltuielile de asistență juridică, în mărime de 2 000 de lei, în instanța de recurs.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că, instanța de apel a încălcat dreptul procedural prevăzut în art. 380 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Prin prisma prevederilor art. 432 alin. (2) lit.a), lit. b), lit. c), lit.d), alin.(4) din Codul de procedură civilă, a menționat că, instanța de fond și instanța de apel nu au aplicat legea care trebuia aplicată, au aplicat o lege care nu trebuia aplicată, au interpretat în mod eronat legea și au aplicat în mod eronat analogia legii și analogia dreptului, precum și au apreciat probele în mod arbitrar, ceea ce a dus la soluționarea greșită a pricinii, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Totodată, reiterând circumstanțele speței începând cu data angajării intimatei, a menționat că, ultimei fiindu-i adusă la cunoștință situația de fapt creată. La data

de 12 ianuarie 2021, în urma faptului incriminat, a prezentat o explicație, în care a recunoscut prejudiciul material cauzat în mărime de 13 050 de lei, asumându-și obligația ca până la data de 31 ianuarie 2021 să-l achite. Tot la data de 12 ianuarie 2021, suplimentar, a înaintat o solicitare către angajator ca să nu fie concediată pentru abateri disciplinare, deoarece intenționează ulterior să-și caute loc de muncă în altă parte, formulând o cerere prin care a solicitat să fie demisă din propria inițiativă, din data de 15 ianuarie 2021, fiind emis ordinul corespunzător. La data indicată, intimata nu a achitat prejudiciul material în mărime de 13 050 de lei, fiindu-i expediată și cerere prealabilă de achitare benevolă, care a rămas fără răspuns și neexecutată.

La înaintarea acțiunii în instanță, a fost anexată explicația intimitei în original, balanța de verificare a soldurilor în privința S.R.L. „RINOXI TRANS”, din contul căreia intimata a încasat suma bănească în numerar în mărime de 13 039,43 de lei pentru contractele de asigurare/carte verde YA02623604 din 05 februarie 2020 și YA02623605 din 05 februarie 2020, eliberate. Prima instanță cu încălcarea prevederilor art. 185 alin. (2) din Codul de procedură civilă, a dispus respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind nefondată, ceea ce denotă că a examinat prezenta cerere superficial și nici nu s-a dorit clarificarea tuturor aspectelor legate de pregătirea cauzei pentru dezbateri judiciare, în special referitor la probele anexate și prezentate. Drept urmare a contestării cu apel, instanța de apel a ajuns la concluzia că este un litigiu de muncă, acțiunea nefiind probată.

Recurentul a opinat că, instanței de apel nu i-a convenit faptul că nu a efectuat acțiunile corespunzătoare instrucțiunilor din carte la propriu, menționate de instanță la constatarea faptului cauzării prejudiciului de către intimată, recunoscut în special de angajata/intimata, prin explicația acordată spre cunoștință tuturor, inclusiv instanțelor de judecată. Explicația este una valabilă, este un înscris valid, nefiind anulat de către instanța de judecată, care a ignorat probele în totalitate. Tot aici, poate fi văzută solicitarea eliberării acesteia benevole, admisă și emis ordinul. Intimata avea răspundere pentru încasarea banilor pentru contractele de asigurare eliberate din numele angajatorului, având în responsabilitate aparatul de casă, ștampilă, etc. S-a încercat soluționarea extrajudiciară a litigiului. Deși a prezentat instanței toate actele probatorii ce confirmă cauzarea prejudiciului material de către intimată, care a și recunoscut expres prejudiciu material, însă instanța a ajutat și a contribuit considerabil la înlăturarea în totalitate a răspunderii materiale a intimitei, ceea ce este inexplicabil.

Contrar celor constatate greșit de către instanța de apel, la cazul respectiv nu a existat necesitatea inițierii anchetei de serviciu, deoarece gravitatea acțiunilor nu este mare, întrucât intimata este la prima abatere de acest gen din data angajării 28 decembrie 2018, conform contractului de angajare nr. 063/18. Având explicația de recunoaștere a pagubei materiale, nu este obligat să inițieze o anchetă de serviciu, deoarece conform celor menționate de legiuitor, în cazul în care salariatul refuză să ofere explicație, doar atunci se înființează o comisie, care să întocmească proces-verbal de refuz și respectiv să inițieze o anchetă desfășurată.

Instanța de fond și instanța de apel pripit au respins cererea de chemare în judecată ca fiind una nefondată, deoarece s-a constatat și s-au anexat toate probele. La caz, hotărârea și decizia instanțelor de judecată favorizează și permit abuzuri în acțiunile ilegale, prejudiciabile. La adoptarea acestora, instanțele ierarhic inferioare

greșit au interpretat prevederile legale, greșit au apreciat fondul cauzei, acțiunile de fapt și de drept.

Copia recursului declarat, prin scrisoarea datată cu 12 mai 2023 (f.d.116), a fost expediată în adresa intimătei.

Intimata nu a făcut uz de dreptul procedural și nu a depus referință la cererea de recurs.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 15 noiembrie 2022, iar cererea de recurs a fost depusă la 20 martie 2023.

Materialele cauzei atestă expedierea copiei integrale a deciziei instanței de apel către participanții la proces, la data de 23 ianuarie 2023, inclusiv prin intermediul poștei electronice, avocatului recurentului (f.d.98-99). Astfel, recursul declarat este în termen.

Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023.

În conformitate cu prevederile art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Recursul declarat de C.A. „ASTERRA GRUP” S.A., reprezentată de avocatul Alexandru Canja, a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii nr. 246 din 31 iulie 2023 și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Examinând temeiurile recursului declarat de C.A. „ASTERRA GRUP” S.A., reprezentată de avocatul Alexandru Canja, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în

vigoare la data depunerii recursului, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că, examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data declarării recursului.

Din analiza recursului declarat rezultă că, în motivarea recursului s-a invocat temeiurile de admisibilitate prevăzute de art. 432 alin. (2) lit. a), b), c), d) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reținând temeiurile de drept prevăzute de art. 432 alin. (2) lit. a), b), c), d) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, invocat de recurentă în sensul menționat supra, și anume lit. a)- neaplicarea legii care trebuia să fie aplicată; lit. b) - aplicarea legii care nu trebuia să fie aplicată; lit. c) - interpretarea eronată a legii; lit.d)- aplicarea în mod eronat a analogiei legii sau analogiei dreptului, nu a stabilit că normele aplicate suscită îndoieli la aplicare sau instanța de apel, aplicând normele respective, ar fi extins norma juridică dincolo de ipotezele la care se aplică sau invers.

În context, Completul de judecată constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, motivele recursului sunt, în esență, similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție învederează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat de C.A. „ASTERRA GRUP” S.A., reprezentată de avocatul Alexandru Canja, nu rezultă că instanța de apel a apreciat arbitrar probele.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p.38, cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de

apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (cauza Helmers c. Suediei, 09 octombrie 1991).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

Din considerentele redate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de C.A. „ASTERRA GRUP” S.A., reprezentată de avocatul Alexandru Canja, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Compania de Asigurări „ASTERRA GRUP” Societate pe Acțiuni, reprezentată de avocatul Alexandru Canja, împotriva deciziei din 15 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Ion Malanciuc